

strani železnice pred prihodom na postajo, dalje travniki na vzhod in jug podružniške cerkve (tu, na jugu leži tudi kraj *Bičje*) so močvirni.

Naš rezultat je: ime današnjega *Grosupljega* je slovanskega izvora in je jedninski pridevniški imenovalnik srednjega spola, prvotno *graslúpoje*. Knjižno slovenski bi ga morali pisati *Grasuple*; ker pa je oblika *Grosuplje* v knjižni slovenščini že v rabi, jo pustimo neizpremenjeno. Spaka pa, ki jo je zagrešil Valvazor, Orožen in neznani purist sedanjega časa, mora izginiti, da nam ne bo v posmeh.

Pavel Golia:

Gorijo zvezde . . .

V Dobrudži padlemu podporočniku Vladimiru Koblerju v spomin.

Gorijo zvezde, kot mrtvaške sveče
nad hladnimi grobovi tujih tal,
list šelesti, molitev v mrak šepeče
in tiha tožba plava preko dalj.

Vesti od sina tamkaj mati čaka
vsa sklonjena in stara dan na dan.
Za dnevom dan se v gluho noč pretaka,
a pisma ni. Moj Bog! In vse zaman . . .

Gorijo zvezde, kot mrtvaške sveče
nad hladnimi grobovi. Spava in,
odrešen rane, strašne in skeleče
o tebi sanja, bedna mati, sin.

Dobrudža, 1916.

